

Nogle studerende vil blive ramt i forhold til den nugældende ordning. Det drejer sig om de studerende, som bor inden for en forholdsvis kort afstand fra uddannelsesstedet, idet der jo efter befordringsfradragreglerne ikke indrømmes fradrag for de første 24 km. Men det er jo vilkår, som også gælder for almindelige lønmodtagere. Og specielt studerende, som bor meget tæt på uddannelsesstedet, har jo i realiteten ingen nævneværdige befordringsudgifter.

Dansk Folkeparti er positive over for forslaget.

Morten Helveg Petersen (RV):

Det Radikale Venstre er ikke positive over for forslaget. Vi finder, at de studerendes udgifter til befording er forskellige i forhold til det at have omkostninger med henblik på at erhverve indtægt generelt.

De rabatorninger, der blev indført tilbage i 1996, blev jo bl.a. indført, fordi andre typer løsninger var temmelig besværlige. Og vi mener faktisk, at de stadig væk fungerer hensigtsmæssigt.

Vi synes også, der er en principiel problemstilling i forbindelse med, at hvis man tilkender fradrag her, jamen hvad så med alle mulige andre grupper i samfundet, hvordan vil man styre denne, ja, glidebane kunne man have frygt for.

Så vi kan ikke støtte forslaget fra radikal side.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Det er en kendsgerning, at vi mangler nogle boliger til de studerende. Det hører vi hvert år, især i august-september måned.

Der må man spørge: Vil dette forslag mindske boligproblemerne, ved at de studerende i højere grad kan bo mere spredt i forhold til studiestederne? Dét mener jeg, at det her forslag peger i den rigtige retning. Man kan også spørge: Er det ønskværdigt at samle studerende ret få steder, eller at de bor mere spredt? Dét mener jeg også, at det er ønskværdigt, at vi har incitamenter, så de bor mere spredt.

Så vi har i Kristeligt Folkeparti megen sympati for dette forslag. Det er klart, at der også er nogle ting, man må vurdere i forhold til den gældende ordning. Men jeg synes, der er nogle rigtige hensigter, som vi kan tilslutte os, så kigger vi på en positiv måde på detaljerne, men ud fra en positiv grundholdning til forslaget.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Kim Behnke.

Kim Behnke (FRI):

Lad mig komme med en tilståelse. Selv om dette er et skatteforslag, så er hensigten rent boligpolitisk. For som flere ordførere har været inde på, senest hr. Kofod-Svendsen, så er den situation, vi oplever, jo helt absurd.

Hvert eneste år har vi et tilbagevendende problem, nemlig at uddannelsesbyerne ikke rummer boliger nok til de unge, der skal læse på videregående uddannelser. Og med den udvikling, der har været i de senere år, hvor man har søgt at skabe flere og flere uddannelsespladser, ja, så er det boligproblem blevet større og større. Uanset hvor mange nye kollegieværelser, der bliver bygget, og uanset hvor mange ungdomsboliger, der bliver etableret, så kan man ikke følge med væksten i antallet af studerende.

Så de studerende fyldes ind i mere eller mindre tilfældige boliger, bor i etager på kollegieværelser osv., ud fra filosofien om, at i løbet af et studieår er der jo altid nogen, der falder fra, og så kan man håbe på, at man selv får fornøjelsen af at få dør og nøgle til eget værelse.

Det går naturligvis ikke. Og derfor er spørgsmålet, hvad vi så kan gøre for at ændre den udvikling. Ja, vi kunne jo gøre det mere attraktivt for de unge mennesker at blive boende enten, som den konservative ordfører var inde på, hjemme hos forældrene, eller i det mindste i større afstand fra uddannelsesbyerne.

I det område, hvor jeg kommer fra, nemlig Århusområdet, er det sådan, at vi har et kæmpeområde, der hedder Djursland. Men Djursland er, hvad offentlig transport angår, meget dårligt dækket, og hvor både skatteministeren og ikke mindst den socialdemokratiske ordfører var optaget af, at man kan jo bare tage offentlig transport, så er virkeligheden en helt anden for disse mennesker. De kan godt få offentlig transport om morgenen, når de skal til Århus på universitetet, men om aftenen, når de ønsker at komme hjem igen, så er den sidste rutebil for længst kørt.

De unge mennesker vælger i stedet for ikke at køre i en stor bil, som den socialdemokratiske ordfører var inde på, for det er ikke alternativet med den økonomi, unge studerende har; nej, alternativet kan være knallertkørsel, motorcykel eller de såkaldte EU-scootere, altså en